

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL SUCEAVA
SECȚIA I CIVILĂ
ÎNCHIEIERE
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 14 Iunie 2022

Președinte _____
 Judecător _____
 Grefier _____

Pe rol, judecarea apelului declarat de reclamantul _____ cu sediul în _____, str. _____ nr. __, et. __, ap. __, județul _____, în numele și pentru membrii de sindicat _____, _____, _____, _____ și _____, împotriva sentinței nr. ____ din _____ pronunțată de Tribunalul Botoșani - Secția I Civilă în dosarul nr. ____/____/____, intimat fiind pârâtul _____ cu sediul în _____, str. _____ nr. __, Județul _____.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, se prezintă consilier juridic _____, pentru intimatul pârât, lipsă fiind apelanții.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se face referatul cauzei, de către grefierul de ședință, prin care sunt evidențiate părțile, obiectul dosarului, stadiul procesual, modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare a părților; totodată, se învederează că înaintea ședinței a fost depus la dosar, prin intermediul grefei instanței, un înscris prin care apelantul Sindicatul Solidaritatea Sanitară _____ își exprimă punctul de vedere față de posibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Consilier juridic _____, depune la dosar un *punct de vedere* al intimatului pârât _____, față de posibilitatea sesizării ÎCCJ, în temeiul art. 519 Cod procedură civilă.

Instanța reiterează motivul repunerii cauzei pe rol - posibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării unor chestiuni de drept – și acordă cuvântul cu privire la această chestiune.

Consilier juridic, _____ nu se opune, în principiu, sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu mențiunea - așa cum s-a precizat și în scris - că este vorba de două contracte individuale de muncă diferite: pentru program normal de lucru și, evident, în continuarea acestuia, pentru timp de muncă parțial, pentru activitatea prestată în linie de gardă. Raportat la obiectul acțiunii – unde se solicită plata sporului pentru condiții deosebite de muncă (prev. de HG nr. 153/2018-anexa B, lit. A, pct. 1), respectiv sporul pentru condiții deosebit de periculoase (prev. de HG 153/2018-Anexa 2, lit. B, pct. 8) și sporul pentru orele de gardă efectuate în baza contractului individual de muncă cu timp parțial – precizează că aceste sporuri nu sunt reglementate de art. 3 - Cap. II. Din Anexa II la Legea nr. 153/2017, pentru a fi acordate și pentru activitatea de gardă. De observat este și faptul că art. 3 din Regulamentul de sporuri precizează clar faptul că aceste sporuri sunt acordate în conformitate cu prevederile art. 7 de la Cap. II din Anexa II la Legea nr. 153/2017.

Prin urmare, lasă la aprecierea instanței sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, evident cu dispoziția suspendării judecării cauzei în condițiile în care va fi sesizată instanța supremă.

Declarând dezbaterile închise,

CURTEA,

Din lipsă de timp pentru deliberare,
În temeiul art. 396 alin. (1) Cod procedură civilă,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 28 iunie 2022.

Pronunțată astăzi, 14 iunie 2022, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL SUCEAVA
SECȚIA I CIVILĂ
ÎNCHEIERE
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 28 Iunie 2022

Președinte _____

Judecător _____

Grefier _____

Pe rol, pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării unor chestiuni de drept, ridicată de instanță în soluționarea apelului declarat de _____ cu sediul în _____, str. _____ nr. ___, et. ___, ap. ___, județul _____, în numele și pentru membrii de sindicat //, //, //, //, //, //, //, // și //, împotriva sentinței nr. xxx din xxx xxx xxx pronunțată de Tribunalul Botoșani - Secția I Civilă în dosarul nr. _____, intimat fiind pârâtul _____ cu sediul în _____. Str. _____ nr. ___, Județul _____.

Dosarul a avut prim termen de judecată la data de 14 iunie 2022, susținerile și concluziile părților - în ceea ce privește posibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării chestiunilor de drept: „Dacă prevederile art. 5 alin. (3) din Anexa II Capitolul II din Legea nr. 153/2017 trebuie interpretate ca excluzând posibilitatea acordării sporului pentru condiții deosebit de periculoase prevăzut de art. 7 lit. b) din Anexa II Cap. II din Legea nr. 153/2017 pentru activitatea desfășurată de medici în cadrul gărzilor efectuate în temeiul contractului de muncă cu timp parțial” - fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, redactată separat și când instanța, din lipsă de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea pentru astăzi, 28 iunie 2022.

După deliberare,

CURTEA,

Asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, reține următoarele:

I. Constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, invocată din oficiu, motivat de faptul că:

1. Prezenta cauză este în curs de judecată în calea de atac a apelului formulat împotriva unei hotărâri prin care s-a soluționat în primă instanță un litigiu de muncă, având ca obiect drepturi bănești, deci problema se ridică în cadrul unui litigiu aflat pe rolul unui complet de judecată al curții de apel investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

2. Soluționarea apelului, având în vedere considerentele hotărârii fondului și motivele căii de atac exercitate în cauză, depinde de modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 5 alin. 3 din Anexa II Capitolul II din Legea nr. 153/2017, respectiv dacă medicii beneficiază de sporul pentru condiții deosebit de periculoase prevăzut de art. 7 lit. b) din Anexa II Cap. II din Legea nr. 153/2017 și pentru gărzile efectuate în temeiul contractului individual de muncă cu timp parțial pentru activitatea prestată în linia de gardă.

3. Problema de drept enunțată este nouă, aspectele ce fac obiectul sesizării sunt, în sensul art. 519 alin. 1 Cod procedură civilă, chestiuni de drept asupra cărora instanța supremă nu a statuat, așa cum rezultă din jurisprudența sa și aceasta nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție consultate.

II. Expunerea succintă a procesului:

1. Prin cererea de chemare în judecată, reclamanții , au chemat în judecată pe pârâtul și prin Sindicatul Solidaritatea Sanitară , solicitând obligarea pârâtului la plata sporului pentru condiții deosebit de periculoase și pentru orele de gardă efectuate în baza Contractului individual de muncă cu timp parțial, respectiv obligarea la plata sporului prevăzut de Anexa 2 lit. b pct. 2, în cuantum de 50% - 75%, din Regulamentul-cadru de sporuri din HG 153/2018, începând cu 01.04.2018, sume actualizate cu indicele de inflație și plata dobânzii legale aferente acestor sume la data plății efective.

2. Aceștia au arătat că activitatea de gardă se desfășoară în aceleași condiții, indiferent că este vorba despre garda efectuată în cadrul contractului de muncă (adică cele obligatorii) sau cele efectuate în baza CIM cu timp parțial pentru gărzile suplimentare, așadar nu există nicio justificare pentru care angajatorul să nu acorde sporul pentru condiții deosebit de periculoase și sporul pentru condiții deosebite de muncă.

3. Pârâtul a depus întâmpinare, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată ca nefondată, susținând, în esență, faptul că sporurile prevăzute de Anexa 2 lit. A, pct. 1 și de Anexa 2 lit. B pct. 8, se acordă pentru activitatea desfășurată în cadrul programului de muncă. Or, orele de gardă se efectuează în afara normei legale de muncă și a programului de lucru aferente funcției de bază, drept urmare, reclamanții nu pot beneficia de sporurile respective, solicitarea fiind fără temei legal.

4. Prin Sentința civilă nr. xxx din , Tribunalul Botoșani a respins acțiunea formulată de reclamanții: , , și prin Sindicatul Solidaritatea Sanitară – prin Sindicatul Solidaritatea Sanitară, în contradictoriu cu pârâtul ca nefondată.

5. Pentru a pronunța această soluție, Tribunalul Botoșani a avut în vedere următoarele dispoziții din cuprinsul Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare: art. 7, art. 3 alin. (1)-(6) și art. 5 alin. (1)-(4) din Anexa nr. II, Cap. II, precum și considerentele avute de Înalta Curte de Casație și Justiție în cuprinsul Deciziei nr. 59 din 28.09.2020, în care, deși nu s-a pronunțat asupra problemei de drept din prezenta cauză, s-au dezlegat anumite aspecte care pot aduce lămuriri suplimentare.

6. Astfel, concluziile reținute de către Tribunal și care au fost transpuse în prezenta cauză sunt:

- drepturile salariale aferente activității de gardă reprezintă un element al sistemului de salarizare specific personalului sanitar care urmează a fi incluse în salariul lunar;

- indiferent când este efectuată – pentru completarea normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază sau în afara normei legale de muncă și a programului normal de muncă de la funcția de bază, activitatea de gardă rămâne aceeași, nu poate avea o natură juridică diferită după timpul în care este efectuată, iar regimul ei juridic trebuie să fie același, după cum și salarizarea trebuie să rămână identică, tarifară prin raportare la salariul de bază;

- chiar dacă faptic sunt încheiate două contracte de muncă, există un singur raport de muncă între angajat și unitatea sanitară și un singur salariu de bază. În temeiul acestui unic salariu de bază este determinat și tariful orar pe baza căruia se stabilesc drepturile salariale cuvenite pentru gărzile efectuate.

7. Prin urmare, s-a considerat de către prima instanță faptul că drepturile bănești aferente contractelor individuale de muncă cu timp parțial încheiate de reclamanți sunt elemente ale

sistemului de salarizare și trebuie incluse în salariul lunar, iar activitatea de gardă trebuie salarizată tarifar prin raportare doar la salariul de bază, fără posibilitatea adăugării sporului pentru condiții deosebit de periculoase.

Calea de atac exercitată:

8. Împotriva sentinței civile **au declarat apel reclamanții**, considerând, în esență, că prima instanță în mod greșit a reținut aplicabilitatea Deciziei ÎCCJ nr. 59/28.09.2020 prin raportare la obiectul cauzei cu care a fost investită. Apelanții, de asemenea, apreciază că în raport de prevederile art. 8 și art. 11 din Regulamentul-cadru HG 153/2018 prima instanță nu a analizat niciunul dintre motivele invocate în acțiune, ca fiind fundament pentru pretențiile acestora.

Astfel, apelanții reclamanți, reiterând situația de fapt, au arătat că, sunt salariați ai pârâtului pe funcțiile de medici, în cadrul secției de psihiatrie; că fiecare deține câte un Contract individual de muncă - pentru norma de bază și un Contract individual de muncă cu timp parțial, pentru activitatea prestată în linia de gardă.

Au precizat că, în baza Contractului individual de muncă de bază, beneficiază de un salariu de bază la care se adaugă un spor de 63,5% prevăzut de Regulamentul-cadru de sporuri din 29.03.2018, Anexa 2, lit. B pct. 2 - personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebit de periculoase beneficiază de un spor de la 50% până la 75% din salariul de bază după cum urmează: (...) pct. 2 „*personalul medico-sanitar și auxiliar sanitar din secțiile și compartimentele cu paturi din specialitățile psihiatrie și psihiatrie pediatrică/neuropsihiatrie infantile*”.

În baza Contractului individual de muncă cu timp parțial, beneficiază doar de contravaloarea orelor de gardă suplimentare, fără sporul mai sus indicat, deși activitatea de gardă este realizată în același loc de muncă - încadrat în condiții deosebit de periculoase.

Prin acțiunea introductivă s-a arătat că și în cadrul Contractului individual de muncă cu timp parțial ar trebui să beneficieze de aceleași sporuri precum cele din cadrul Contractului individual de muncă de bază, pentru mai multe motive indicate în cererea de chemare în judecată dar care nu au fost analizate de către prima instanță.

Astfel, au apreciat că prima instanță nu a analizat pretențiile reclamanților prin raportare la Legea 153/2017, argumentând în sensul celor ce urmează:

Conform Legii nr. 153/2017 Anexa II Sănătate - Cap. II - Reglementări specifice personalului din sănătate, din unitățile de asistență medico-socială și din unitățile de asistență socială/servicii sociale: - art. 5 alin. 4 - *contravaloarea gărzilor efectuate în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază (..) face parte din suma salariilor de bază*.

Prin urmare, dacă contravaloarea gărzilor face parte din suma salariilor de bază, atunci sporul pentru condiții deosebit de periculoase trebuie să se acorde atât pentru salariul de bază cât și pentru contravaloarea gărzilor efectuate în baza Contractului individual de muncă cu timp parțial.

De altfel, în cuprinsul art. 7 din Cap. II Anexa II Sănătate a Legii 153/2017 se face referire la plata mai multor sporuri pentru condiții de muncă într-un anumit procent din salariul de bază. De asemenea, în cuprinsul art. 1-6 din același capitol se face referire la elementele care compun salariul de bază, iar ulterior mențiunilor privind calculul salariului de bază se arată că pentru remunerația aferentă salariului de bază (deci indiferent de forma în care este stabilită valoarea salariului de bază) angajatorul poate acorda sporuri pentru condiții de muncă.

De reținut este și faptul că în baza Legii nr. 153/2017 Anexa II Sănătate - Cap. II -art. 5 alin. (2) - Gărzile efectuate de medici pentru completarea normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, stabilite prin regulamente specific reprezintă gărzi obligatorii, (cele prevăzute de art. 4 lit. a) din OMS 870/2004 modificat de OMS 1375/2016) ... pentru aceste gărzi obligatorii incluse în norma de bază se plătește corespunzător sporul pentru condiții deosebit de periculoase de muncă, în vreme ce pentru gărzile efectuate în baza Contractului individual de muncă cu timp parțial acest spor nu se plătește.

Contrar susținerilor nereale ale intimatului, potrivit cărora astfel de gărzi obligatorii nu ar fi incluse în norma de bază a reclamanților, din interpretarea prevederilor legale anterior citate dar și din Răspunsul primit de la Ministerul Sănătății (anexat cererii de apel), rezultă în mod clar că reclamanții au un program normal de lucru de 7 ore și 18 ore de gardă lunar, într-un program divizat sau în program continuu. Așadar aceste ore de gardă obligatorii sunt incluse în norma de bază și pentru ele se plătesc sporurile pentru condiții deosebite sau periculoase de muncă. Prin urmare și pentru gărzile efectuate în baza Contractului individual de muncă cu timp parțial trebuie plătite aceste sporuri.

9. Pârâtul a formulat **întâmpinare la cererea de apel**, concluzionând, în urma argumentelor expuse, că acele categorii de sporuri detaliate în HG nr. 153/2018 nu se referă la activitatea prestată în linia de gardă prin contract individual de muncă cu timp parțial, ci prevederile respective reglementează strict sporurile pentru condiții de muncă care se acordă pentru activitatea desfășurată în cadrul programului normal de lucru.

În esență, s-a arătat că reglementările specifice personalului din sănătate stabilite prin lege specială, respectiv Legea 153/2017, prevăd că pentru activitatea prestată în linia de gardă medicii pot beneficia numai de drepturile aferente activității prestate în linia de gardă, respectiv tarif orar, sporul de 75% din tariful orar pentru gărzile efectuate în zilele lucrătoare și sporul de 100% pentru gărzile efectuate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, potrivit dispozițiilor legale, nu se lucrează.

Decizia nr. 59/2020 privind examinarea sesizării formulate de Curtea de Apel Craiova - Secția I civilă în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la o chestiune de drept pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, invocată și de instanța de fond, prevede – la pct. 64: Prin urmare, art. 38 alin. (3) lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017 instituie în mod expres majorarea la nivelul salariului de bază stabilit potrivit legii pentru anul 2022 numai pentru salariile de bază, nu și pentru sporuri sau alte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar.

În ceea ce privește orele prestate în linia de gardă, Legea-cadru nr. 153/2017 reglementează salarizarea personalului medical prin art. 3 alin. (1) din capitolul II al anexei nr. II în următorii termeni: „*Personalul sanitar cu pregătire superioară care efectuează gărzi pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru*

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Apelanții apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 Cod procedură civilă, soluționarea cauzei depinzând de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul cauzei, deoarece, chiar din motivele de apel formulate rezultă că se pune în discuție interpretarea normelor legale aplicabile pentru a determina dacă pentru gărzile efectuate în baza contractului individual de muncă cu timp parțial trebuie plătite sporurile pentru condiții deosebite de periculoase de muncă, la fel ca pentru activitatea desfășurată în baza contractului normal de muncă, având în vedere că toată activitatea se desfășoară în același loc de muncă. Interpretarea contrară ar duce, în opinia lor, la încălcarea principiului nediscriminării și a principiului salarizării egale pentru muncă cu valoare egală, principii consfințite și de Legea nr. 153/2017.

2. Pârâtul a arătat că nu se opune, în principiu sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu mențiunea că este vorba de două contracte individuale de muncă diferite: pentru program normal de lucru și, în continuarea acestuia, pentru timp de muncă parțial, aferent activității prestate în linie de gardă. Raportat la obiectul acțiunii - prin care se solicită plata sporului pentru condiții deosebite de muncă, prevăzut de HG nr. 153/2018 – Anexa B, lit. A, pct. 1, respectiv sporul pentru condiții deosebite de periculoase, prevăzut de HG 153/2018 – Anexa 2, lit. B, pct. 8 și sporul pentru orele de gardă efectuate în baza contractului individual de muncă cu timp parțial – pârâtul precizează că aceste sporuri nu sunt reglementate de art. 3 din Cap. II din Anexa II la Legea nr. 153/2017, pentru a fi acordate și pentru activitatea de gardă. De observat este și faptul că aceste

sporuri sunt acordate în conformitate cu prevederile art. 7 de la Cap. II din Anexa II la Legea nr. 153/2017.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1. Redarea normei de drept interne ce urmează a fi supusă dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție:

Art. 5 alin. 3 din Anexa II Capitolul II din Legea nr. 153/2017:

„Art. 5 - (1) În situația în care medicul de gardă la domiciliu este solicitat pentru a acorda asistență medicală de urgență la nivelul unității sanitare publice și nu poate fi contactat sau nu răspunde solicitării, acesta va fi sancționat prin diminuarea salariului de bază individual cu un procent între 5 - 10% pe o perioadă de 3 luni, în condițiile legii.

(2) Gărzile efectuate de medici pentru completarea normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, stabilite prin regulamente specifice, reprezintă gărzi obligatorii.

(3) *Pentru gărzile efectuate peste durata prevăzută la alin. (2) în vederea asigurării continuității asistenței medicale medicii vor încheia cu unitatea sanitară publică un contract individual de muncă cu timp parțial pentru activitatea prestată în linia de gardă și vor beneficia numai de drepturile aferente activității prestate în linia de gardă.*

(4) Contravaloarea gărzilor efectuate în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, cu excepția sporului prevăzut la art. 3 alin. (2) și (3), face parte din suma salariilor de bază.”

2. Redarea oricăror altor norme de drept interne apreciate a fi relevante pentru analiză:

Art. 7 lit. b) din Anexa II Capitolul II din Legea nr. 153/2017:

Art. 7 - (1) În raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, pot fi acordate, pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare și unitățile medico-sociale, cu respectarea prevederilor legale, următoarele categorii de sporuri:

(...)

b) pentru condiții deosebit de periculoase: leprozerii, anatomie patologică, TBC, SIDA, dializă, recuperare neuromotorie, neuropsihomotorie, neuromusculară și neurologică, psihiatrie, medicină legală, asistență medicală de urgență și transport sanitar, acordată prin serviciile de ambulanță și structurile de primire a urgențelor (UPU - SMURD, UPU, CPU), secții și compartimente de ATI, de terapie intensivă și de terapie acută, unități de supraveghere și tratament avansat al pacienților cardiaci critici (USTACC), secții și compartimente de îngrijiri paliative, secții și compartimente de oncologie medicală, oncologie pediatrică, radioterapie, hematologie oncologică, neurologie, neurochirurgie, transplant de organe, secții/compartimente pentru arși, laboratoare de radioterapie, centru pentru arși, serviciul/compartimentul de prevenire a infecțiilor asociate asistenței medicale, Institutul Național de Hematologie Transfuzională „Prof. Dr. C.T. Nicolau” București, centrele de transfuzie sanguină regionale/județene și al municipiului București, personalul încadrat în blocul operator, în punctele de transfuzii din spital, în laboratoarele de cardiologie și radiologie intervențională, în laboratoarele de endoscopie intervențională, unități de accidente vasculare cerebrale acute (UAVCA)/unitate de urgențe neurovasculare, genetică medicală, precum și medicii de specialitate chirurgicală, epidemii deosebit de grave și altele asemenea, stabilite de Ministerul Sănătății, cuantumul sporului este de până la 85% din salariul de bază. Nivelul sporului se stabilește de conducerea fiecărei unități sanitare cu personalitate juridică, de comun acord cu sindicatele reprezentative semnatare ale contractului colectiv de muncă la nivel de sistem sanitar și cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetul de venituri și cheltuieli;”

(...)

3. Prezentarea jurisprudenței proprii instanței:

Până la momentul sesizării, nu a fost identificată jurisprudență relevantă la nivelul Curții de Apel Suceava.

4. Prezentarea jurisprudenței naționale/a altor state/comunitară/a drepturilor omului apreciate a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei

Reclamanții au depus la dosarul cauzei o serie de hotărâri judecătorești pe care a solicitat ca instanța să le aibă în vedere la soluționarea cauzei, hotărâri care fac referire la dispozițiile legale în discuție: Decizia civilă nr. 930/2021 pronunțată la data de 17.01.2022 de Curtea de Apel Cluj, Decizia civilă nr. 1296/06.10.2021 a Curții de Apel Cluj, Sentința nr. 1142/2020 din 19.11.2020 pronunțată de Tribunalul Maramureș, Sentința civilă nr. 1157/2019 din 27.11.2019 pronunțată de Tribunalul Maramureș, Decizia civilă nr. 277/2020 din 12.03.2020 pronunțată de Curtea de Apel Cluj.

5. Asupra chestiunii ce face obiectul sesizării, opiniile membrilor completului de judecată sunt împărțite.

Astfel, o primă opinie este că sporul pentru condiții periculoase prevăzut de art. 7 lit. b din Anexa II Capitolul II din Legea nr. 153/2017 poate fi acordat medicilor și pentru durata activității prestate în cadrul gărzilor obligatorii, efectuate pentru completarea normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, stabilite prin regulamente specifice. În acest sens, trebuie menționat că reclamanții beneficiază de menționatul spor pentru activitatea desfășurată în cadrul programului normal de muncă. Cert este și faptul că activitatea din cadrul gărzilor obligatorii se desfășoară în aceleași condiții ca și cea desfășurată în mod obișnuit, condiții recunoscute ca fiind periculoase. Prin urmare, întrucât textul de lege menționat nu face distincția între activitatea prestată în cadrul programului normal/gărzilor cu privire la acordarea sporului în discuție, o atare distincție făcută pe cale judiciară este una artificială.

A doua opinie este în sensul că din interpretarea dispozițiilor art.5 alin.3 din Anexa II Capitolul II din Legea nr.153/2017, rezultă că, pentru gărzile efectuate de către medici în temeiul contractului de muncă cu timp parțial, medicii vor beneficia *numai de drepturile aferente activității prestate în linia de gardă*, formulare ce exclude posibilitatea acordării altor drepturi/sporuri decât cele deja prevăzute, și anume tarif orar prin raportare la salariul de bază.

Concluzia aceasta se desprinde din interpretarea gramaticală a textului legal anterior menționat, metodă de interpretare primară ce presupune analiza semantică a termenilor folosiți de către legiuitor, în speță folosirea particulei “numai”.

Relevante în susținerea acestei opinii sunt și paragrafele 76, 77 din Decizia HP nr. 59/2020, “76. În art. 3 alin. (2), (3) și (6) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt prevăzute procentual sporurile care se acordă pentru activitatea de gardă, diferit după cum aceasta este prestată în zilele lucrătoare (75%) sau în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, potrivit dispozițiilor legale, nu se lucrează (100%), *dar, în toate situațiile, acest spor se raportează la tariful orar al salariului de bază.*

77. Prin urmare, indiferent când este efectuată - pentru completarea normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază sau în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, *activitatea de gardă rămâne aceeași, nu poate avea o natură juridică diferită după timpul în care este efectuată, iar regimul ei juridic trebuie să fie același, după cum și salarizarea trebuie să rămână identică, tarifară prin raportare la salariul de bază, în aplicarea art. 3 alin. (1) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017.”*

În consecință, din interpretarea dispozițiilor art. 5 alin. (3) din Anexa II Capitolul II din Legea nr.153/2017 rezultă că sporul pentru condiții deosebit de periculoase nu poate fi acordat și pentru durata activității prestate în cadrul gărzilor efectuate de către medici în temeiul contractului de muncă cu timp parțial.

În numele legii,

DISPUNE:

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă prevederile art. 5 alin. (3) din Anexa II Capitolul II din Legea nr. 153/2017 trebuie interpretate ca excluzând posibilitatea acordării sporului pentru condiții deosebit de periculoase prevăzut de art. 7 lit. b) din Anexa II Cap. II din Legea nr. 153/2017 pentru activitatea desfășurată de medici în cadrul gărzilor efectuate în temeiul contractului de muncă cu timp parțial.”

Dispune suspendarea judecării conform prevederilor art. 520 alin. (2) Cod procedură civilă.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării.

Recursul se va depune la Curtea de Apel Suceava.

Pronunțată azi, 28 iunie 2022, prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

Președinte,

Judecător,

Grefier,